

rup (Leth Espensen). Det ærede Medlem fra Kellerup langede af et godt Hjerte ud efter — ja, jeg ved ikke, om det var hele Rigsdagen og Regeringen med — dem der i sin Tid have lavet Jernbaneloven, og han sagde, at der kunde siges artige Ting om det, der gik for sig, den Gang den vedtoges. Jeg skal sige det ærede Medlem, at der kan siges artige Ting altid, og navnlig tror jeg, at der kan siges de mest artige Ting om det, man kender mindst til. I øvrigt vil det, der gik for sig, den Gang den Lov blev lavet, meget vel kunne staa for en Kritik, selv for en Kritik af det ærede Medlem fra Kellerup. Derfor skal jeg ikke yderligere forfølge denne Ytring.

Det ærede Medlem fra Storeheddinge ankede over, at det var alt for lidt vi fik her, vi skulde have det hele, sagde det ærede Medlem. Det skal jeg ikke diskutere med det ærede Medlem om, men kun sige, at jeg kender ikke den Enkeltmand eller Institution eller den Autoritet, der er i Stand til paa en Prik at sige os, hvad der er Værdien af det hele eller det halve, som der her er Tale om, saa hvis vi tog Sigte paa at tage det hele, kunde vi let komme til at tage meget mere end det hele her. Det er netop Forholdet. Det ærede Medlem er inde paa sin Yndlingstanke om en Grundværdiskat, og han sagde, at vi skulde have en Grundværdiskat alene paa Jorden. Jeg tror ikke, det lader sig gøre hverken overfor Jord eller overfor andre Genstande at foretage en Værdiansættelse, som er hævet over Kritik. Jeg tror, det er lige saa vanskeligt at bestemme, hvad 10 Tdr. Land ere værd, som at bestemme Værdien af mange andre Genstande. Jeg gad se, om der ikke mellem 4 eller 5, der tilfældig vare til Stede ved en saadan Vurdering, ofte vilde være meget afvigende Anskuelse om den rette Værdi, selv om de kendte de 10 Tdr. Land meget nøje. I hvert Tilfælde er det min Erfaring, at der er meget afvigende Meninger i saa Henseende, og det vilde vistnok ogsaa være Tilfældet her.

Det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen), som i sin Tid var Medlem af Jernbaneudvalget og ogsaa var Medlem af Kommissionen, der behandlede dette Forslag, angreb Forslaget og mine Udtalelser en Del, og det forundrede mig ikke, thi jeg véd fra tidligere Tid, baade fra Jernbaneudvalget og fra Kommissionsarbejdet, at vi vare uenige om dette Spørgsmaal. Men det ærede Medlem endte alligevel med at ønske, lige saavel

som jeg havde ønsket, at vi paa Grundlag af dette, maaske helt uforandret, alligevel skulde se at faa en Lov frem. For saa vidt er jeg tilfreds med hans Udtalelse. Jeg tror ogsaa, at det er opportunt at tage Sagen, saaledes som den foreligger nu, uden Hensyn til, hvilke Ønsker man ellers kan have.

Det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) var utilfreds med Forslaget og ogsaa utilfreds med mine Udtalelser, og det beklager jeg for saa vidt, som det ærede Medlem og jeg i Virkeligheden med Hensyn til dette Spørgsmaal have været enige i Princippet. Jeg har set paa det ligesom han, og jeg tror, at jeg endnu ser paa det ligesom han, men jeg ser ogsaa, at ad den Vej kunde vi ikke komme frem for Øjeblikket. Og saa siger jeg, at det, der her er foreslaaet, efter min Mening er det mest praktiske, vi i Øjeblikket kunne naa til, og da vi i Øjeblikket gerne skulde naa til et Resultat, har jeg besluttet mig til at slaa til og se, hvilke Erfaringer vi derved kunne høste. Hvad jeg sagde, da jeg først havde Ordet, vil jeg ogsaa sige til det ærede Medlem, at vi kunne diskutere i Aar om Kapitaludbetaling o. s. v., og vi kunne diskutere det til næste Aar, men vi komme aldrig videre uden praktisk Erfaring, og nogen virkelig Erfaring fra det praktiske Liv faa vi ikke, inden vi faa en Lov igennem og komme til at arbejde med den. Derfor vil jeg slutte disse Bemærkninger med endnu en Gang at anbefale, at vi se velvilligt paa Lovforslaget og sørg for at faa en Lov ud af det i denne Samling.

Ministeren for offentlige Arbejder ad interim (Weimann): Jeg skal først vende mig til de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard). Det forekommer mig at være teoretiske Udtalelser, som ligge noget borte fra den praktiske Afgørelse, vi i Øjeblikket søge at naa til. Det er Udtalelser, som det ærede Medlem tidligere paa egne Vegne har gjort gældende i Kommissionen; det er Synspunkter, som i det høje Landsting ere gjorte gældende fra frikonservativ Side, men som vi andre staa et godt Stykke til Venstre for. Jeg tror ikke, det har praktisk Interesse at komme dybt ind paa det. Det ærede Medlem henviste særlig til Konstateringsspørgsmaalet og til Vurderingsspørgsmaalet. Angaaende Konstateringsspørgsmaalet skal jeg indskrænke mig til at henvise til Landstingets Betænkning,